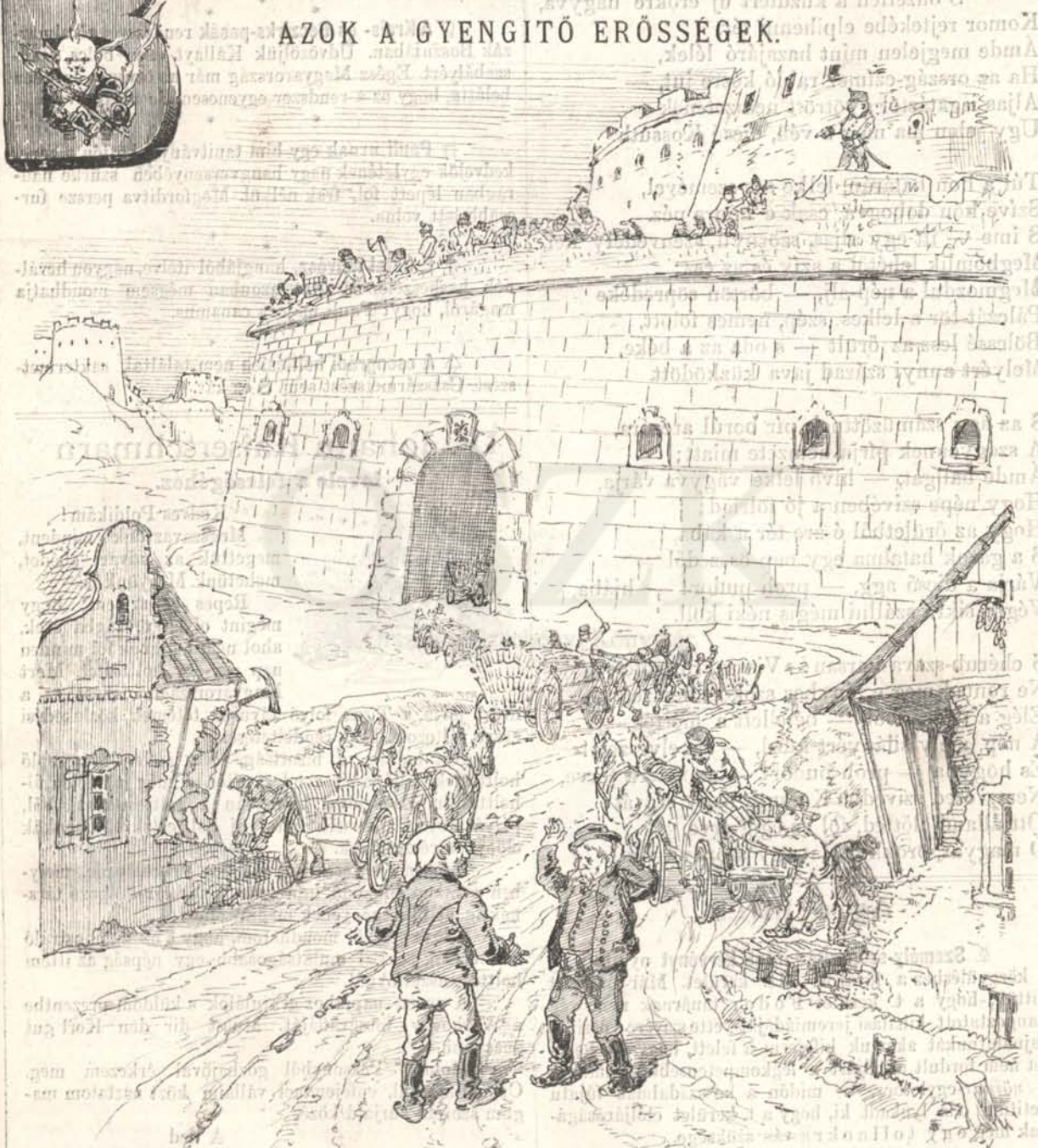

BORSSZEM JANKÓ

AZOK A GYENGÍTŐ ERŐSSÉGEK.

Magyar Mihály. Hásze mind jó volna az, Michel sógor, csak azokhoz a váreépítésekhez ne a mi házainkból vinnék el a téglát! . . .

„Proh pudor!...“

INT a hősi monda óriás alakja,
A kinek fején már teher a babér,
S önzetlen a küzdött új erőkre hagyva,
Komor rejtekébe elpihenni tér,
Ámde megjelen mint hazajáró lélek,
Ha az ország-czímer rabló kézre jut, —
Aljas izgatástól gyötrött nemzetének
Ugy jelen ma meg a vén, dicső Kossuth.

Túl a hon határán, lelke sas-szemével,
Szíve hön dobogva, csak e honra néz.
S ime — itt egy aljas, szörnyű szenvedély kel,
M megbomlik lehető a szív és az ész;
Megmozdul a nép-alj, — börtön söpredéke
Pálczát tör a lelkes. szép, nemes fölött,
Bölcsésé lesz az örült — s oda az a béke,
Melyért annyi század java küzködött.

S az agg száműzöttnek pír borúl arczára,
A szégyennek pírja nemzete miatt;
Ámde hallgat, — hívő lelke vágyva várja,
Hogy népe szívében a jó fölriad;
Hogy az örületből észre tér a kába,
S a gazok hatalma egy nap összedől —
Várja a dicső agg, — proh pudor! — hiába,
Végre sikra szállni mégis néki köll.

S chérub-szava harsan: »Vissza, rút sötétség!
Ne rontsd meg e fényhez szokott nemzetet.
Elég a vadságból, — betellett a mérték.
A nép, mely silányért küzd, — az elveszett!«
És hogyha — proh pudor! — az igazra térve,
Nem vésed szivedbe Kossuth nagy szavát:
Ott álland előttd, föl az égig érve,
Ó magyar, örökké mint egy szörnyű vád.

Apró hírek.

♀ Személy-szaporítás iránti kérvényt nyújtott be a közgyűléshez a fővárosi III. kerület. Már-már azt hittük, hogy a t. kerület Fodor tanárnak nem rég hangoztatott kihalási jeremiádját vette szívére s őszinte sajnálatunkat akartuk kifejezni a felett, hogy a t. kerület nem fordult mindjárt a legkompetensebb forumhoz: a női-par-egyletbe, — midőn a hosszadalmas fújatu petitum oda lyukadt ki, hogy a t. kerület előljáráóságának még egy tollnokra van szüksége.

> A Moltke-paprikás ügyében, mint halljuk, Oltványi préposthoz fordulnak fölvilágosításért a német vendéglősök. Tanácsosabb volna, ha Mac-Mahon, Bazaine stb. urakhoz fordulnának, mert ezeknek a száját égette el a Moltke paprikása.

Ω A Kreis- és Beczirks-pasák rendszerét alkalmazák Boszniában. Üdvözljük Kállayt ezen bölcs rendszabályért. Egész Magyarország már az ötvenes években belátta, hogy ez a rendszer egyenesen Boszniába való.

⊞ Pauli urnak egy him tanítványa hétfőn a zenekedvelők egyletének nagy hangversenyében szürke nadrágban lépett föl, frak nélkül. Megfordítva persze furcsább lett volna.

♀ E fiatal művész, hangjából ítélve, nagyon beválnék hasbeszélőnek. Azt azonban mégsem mondhatja magáról, hogy: Pauli majora canamus.

△ A csongrádi holttesten nem találtak saktermesztést. Császarmetszést sem. S ez kár.

Dr. Johann Kaiserschmarn

levele a feleségéhez.

Kedves Poldikám!

Megszavaztunk mindent, megettük az udvari ebédet, mehetünk. Megyünk is.

Repes a szívem, hogy megint olyan országba érek, ahol nem fedeznek föl minden nap egy-egy holttestet. Mert Magyarországon most ez a

divat járja, a Tisza folyó távuszó tetemek közlekedési erévé változott. Ez a rendeltetése.

Azt hallom, a bizottság, mely a vendégszereplő holttestek föllépéseit rendezi, élén a még névtelen főholttest-impressarióval, kifogyván a holttest-készletből, pályázatot szándékozik nyitni új holttestekre. Csonkák előnyben részesülnek.

Ponson du Terrailtól sürgöny érkezett ide, melyben a titkon működő impressariót fölkéri dolgozó társának leujabb regényének megírásához.

Tiszta szívből mondhatom, hogy a mi demonstráló susztereink sokkal mulatságosabb egy népség az itteni holttest usztatóknál.

A neved napjához gratulálok s küldöm prezentbe a Verhovay fotografiáját. Muszt dir den Kerl gut anschauen.

Holnap Pozsonyból gőzhajóval érkezem meg. Csonkitaulanul, enfejemmel vállaim közt usztatom magam szerető karjaid közé.

A tied

DR. JOHANN KAISERSCHMARN s. k.

AZ ÉLŐ SZOBOR AZ AKADÉMIÁBAN.

A jó öreg Kazinczy az t. i., aki ott nézi, hallgatja télen nyáron a sok tudományos dolgot az akadémia kisebbik termében.

Előadás előtt nyájas.

Előadás alatt megnyulik a képe.

Előadás után boldogan mosolyog.

Krajelhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!
Ety Gossud, ami fold eczer kuamányzó a Mótýor-uaszákdull, asz lete mosd a kubernär a Sído uaszákdull. Der hexdi sbinát! Elep exelencz — mosd hemedlencz.

Tihes fatyog, hogy i dülle is a motto ety nagy »P. P. P.« Nálla beasze csag asztad jöllendi, hogy »Proh pudor!« De nállam tebet jelenti, és asz én P. p! motom asz igazsi.

Czu tumm!
Esz mostand a baroll — esz a nabi jellszó! A »Czu tumm!« nem csag dzsubán asztad jöllendi, hoty skandall, hanem osztod is, hoty nabdár, asz asz: skandallendárium, bum, bum!

Ez a hexdi nabdár mekjelen a nofembr fégin, 135 gitíne rajszoladokal, ami mintegyik tebet éri, mint asz uj bangó florintnag a mótýor oldala. Merd én csag a némed oldalát fogadom el.

P. p!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— A multkor a Szidonban czudarul megkoppasztottunk egy Weisz nevű zsidó jogonczot.

»No kollega« — mondom neki leereszkedőleg — »most már bátran megmagyarosithatod a nevedet Svarczra.

— A beiratások olyanok az élelmes jogásznak, mint a kereskedőnek az őszi vásár. Ha a felhasználó idő pénz, a felhasználatlan óra még pénzebb.

— Nincs nagyobb pechje a jogásznak, mint az, ha az ő leib

kávéházában a czállkellert megváltoztatják.

— A szorgalmas filozopter is ösméri a bukást, csak hogy azt a jószívű Buchás bácsit.

— Mikor az embernek a zálog czédulája lejár, s a téli kabátját elliczítálják, elmondhatja, hogy »se pénz, se posztó.«

— Komisz helyen van az a terézvárosi kir. záloghajtó. A becsapott überczihára majd annyit adnak ott, a menynyiért oda kocsikázthatod omnibuszon a te bevágó leibhor-dárodát.

P. K. L.

MIDŐN az országos ordóhordó reggel az udvaron átment, az ő doppelte buchhalterje sugva gratulál neki: »Holnap benne lesz a »Bp. Közlöny«-ben, hogy a lovag ur tanácsossá lett!« P. K. L. álmélkodva így kiáltott föl: »Nini, hát eddig nem voltam? Merkwürdig! De mivel ez titokban ment, hát vagyok titkos tanácsos. És mivel ezt az udvaron hallom, vagyok udvari titkos tanácsos. Siegel Márk, lovagoljon a P. Lloydba és diktáljon bele! Ostyalaghy Levitus, maga meg nyargaljon az Egységértésbe! Királyi odvari titkos tanácsos! Groszartig! Allitok magamnak érczempléket; alapítom magam magamra egy új bronz tollat: »Én-pen!«

Milyen állása lesz most P. K. L.-nek a tanácsosnak! Ungenirt t a n á c s o l h a t j a majd a felségnek, hogy az a P. K. L. papiros-kereskedő, pennarius maximus, kiváló iparos etc. mennyire megérdemelne ismét egy szerény — ordócskát. Például egy Szt. Istvánt, ha kicsi is.

P. K. L. urnak még csak a m e r i k a i ordója hiányzik. Biztos forrásból értesülünk, hogy már ilyenért is folyamodott. Ebbeli kérelmét azzal támogatja, hogy rokonérzetét Amerika iránt legfényesebben azzal dokumentálja, hogy boltja valódi t o l l - e r d ő: *Pen-sylvania*.

(A tükör előtt.) »Kár, hogy a királyi tanácsosságot nem lehet a gomblyukban »láthatóan viselni!« De mért ne akaszthatnám oda, ha már ott viseltem egyszer a meiningeni herczeg arany óráját s a wolfenbütteli örgrófné tea service-jét?»

Ő az udvarnak annyit szállított. Az udvar annyit szállított neki. Az udvar udvarias.

Panszlavismus a népszínházban.

A népszínházi festett mezők pacsirtája a zegyetermi tót zifjuságot is lángba borította.

Adták neki koszoru.

Tapsoltak, ziljeneztek nagyon.

(Hanka, Hanka, hisz ez valóságos p á n s z l á v - i z g a t á s !)

Mi csinyalod Hanka!

Pratestalunk zegyetermi tudományos nevibe!

Inepeltetsz tígodat tót diaksagal, kibül legnagyobb része bölcész.

El ne bolondítsál magyar filozofiát.

Csinyálsz te anyi bölcészből ugyananyi bolond észt.

Snaszos filozopterral csinyalatatsz tígodnak koszoru!
Hova jutotad Hanka? Te a ki voltál zanyiszor Panka!

Sag migis kedves az a Blaháni! Olan tot lany vóta, hogy igázi tot lany finymaz hozaja képeste. Finymaz t. i. subiczk.

(Národne Novine.)

A nemzetiségi kérdés legegyszerűbb megoldása. A mi Grünwald Bélának és Thebusznak nem sikerült, megcsinálta a Almássy Tihamér és Blaháné

A *Národne Novine* ki van bekülvé és dics hymnusokat zengedez, hogy végre valahára akadt egy becsülettudó magyar író, a ki azt a jó tót népet tisztességes módon hozta a szinpadra és nem csinált belőle figurát. A mi meg Blahánét illeti, azt megválasztották a felozlatott tót Maticza tiszteletbeli arkangyalává

Tovább ezen az uton! Blaháné megszelidítette a pánzlávokat. Hódítsa meg egy oláh szereppel a román memorandum 153 Jankuját. Aztán verje agyon egy szerb népszinművel az Omladinát és ha »Stárcevicznak« semmiképp se jön meg az esze — leküldjük Blahánét Zágrábba. Egy horvát nótával és tánczczal leveszi azt is a lábáról...

Almási Tihamér pedig a kritikákat, melyek azt a szegény tót lányt keményen leszólják, azon praktikus célra használja fel, hogy béljük csavarja kövér tantiemejeit.

Tönödések.

Seiffensteiner Solomontól.

— Mikor a kis komám, a Mezey Sándar befejezte a beszédjét a Pauler excelenciás orasághoz és hallgattak a képviselők: ez nadjob efektos volt, mintha zajosan megéljeneznek a herr fűn Németh Bercezi oraságot. Az volt egy dürgü némoság.

— Ógy tonálom, hoid nekünk izroelitóknak van barzasztó pech. O mienk bojnokoktul oz edjik v a k, a másik s ö k e t, — a mienk elenségek meg vakok és söketek.

— A Verhováj oraság csakodjan a legbozgóbb tisztelü a herr fűn Kossúthnak. Mindig küveti az üvé vélemény, kivéve, mikar a herr fűn Kossuthnak a vélemény nem odjanaz, mint a Verhováj oraságé.

— Az antiszemitzmosz van egy forcsa nüvény. A levelei érnek sokkal tübbet, mint az üvé jömlöcsök.

— Ógy tonálok, hoid a Nagy Sándor ógy veredte, mintha volna a neve Alexander Gross, — az Adolf Gross meg ógy beszél, mintha hinák Nagy Adolf.

— Ho oz isten okorja, még o británika szivor is elsöl.

TUDOMÁNY.

A robbanó szivarok.

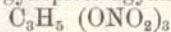
— Alapos vegybontások alapján. —

TEMESVÁRI robbanó szivarok azon angloánok között, kik csak britannia-szivat szíznak, nem csekély ijedséget okoztak. E panique azonban oly ferdeség, hogy kötelességünknek ismertük a dolgot egész tudományos genialitásunkkal megvizsgálni. Ime eredményeink:

A britannia-szivar fölrobbanása korán sem rendellenes tünet, hanem egyenesen e szivar rendeltetése. Mert nem igaz, hogy, mint avatatlanok gyanakodtak, a többnyire eldugult, tehát kemény dur szivarokon a lég áthatván, durrlég származik. Ilyen badarságot csak a teljes tájékozatlanság állíthat.

Sőt inkább a britannia-szivar azért robban föl, mert nem dobányból, hanem nitroglycerinből van gyúrva. A nitroglycerin vegyképlete ugyanis ez:

s ha e képletet pontosan elemezzük, minden egyes elemét benn találjuk a nevezett szivarban. És pedig:

C_3 = 3 rész szény, carboneum, Kohlenstoff. Csakugyan: a szivar úgy robban föl legbiztosabban, ha már háromszor meg volt gyújtva, tehát 3 szénréteg borítja a végét.

H_5 = 6 rész köneny, hydrogen, Wasserstoff. Valaminthogy a nevezett szivar rendszeren olyan, mintha 5-ször áztatták volna föl vízben.

O = éleny, oxygen, Sauerstoff. A szivar savanyu ízét okozza s a szivarozót ochsydált lóvá teszi.

N = nitrogén, légeny, Stikstoff. A szivarozó fuldoklását idézi elő s a legényből légeny-t destillál.

O_2 , (lásd O alatt s az egész ONO_2 hatását képzeld megtriplázva.)

A nitroglycerin tehát hiánytalanul megvan a britannia-szivarban és így szükségképen annak külső tulajdonságaival is megegyezik. És pedig:

A nitroglycerin, szaktudományos leírás szerint, sárgás vagy barnás olajat képez. Ilyent látunk a szivarból is csepegni.

Ize édeskés fanyar. (Tökéletesen a britannia-szivaré.)

Gőzalakban belélegezve fejfájást okoz. (Accurate a britannia!)

Vízben föl nem olvad, de alkohol és aether föloldja. (Ezért a józan vizivó ember nem tudja végig színi a britanniát, míg az alkohol-fogyasztó iszákos vagy az aetherben szállongó szegény poeta bizony elszíja azt is.)

Nehezen gyulad meg. (Ime a britannia!)

Megmelegítve, 100 foknál illóvá lesz, 185 foknál fölfortyan, 250 foknál nagy erővel fölrobban. (E számok megmagyarázására tartuk szem előtt, hogy a közönséges foszforos gyufa 50 fok melegben gyulad meg; már most ha a britanniát kétszer gyújtjuk meg, 2-szer 50 fok = 100 fok meleg támad, a szivar tehát illóvá, azaz

bűzzé válik. Háromszor meggyújtva fölfortyan, ötször meggyújtva pedig, t. i. az ötödik gyufánál szétröbban.)

Tisztátlan állapotban igen könnyen explodál, különösen ütés által. (Ezt tapasztaljuk, valahányszor a britanniában löszört vagy rongyot találunk és földhöz vágjuk, úgy hogy szétpukkad.)

Ezen elemzésből látnivaló, hogy a britannia-szivar minősége igen kitűnő s a vegytan követelményeinek teljesen megfelel. Csak azok tévednek, akik olyasmire használják, amire nem való, t. i. szivásra; robbantási czélokra azonban mindig a legjobb sikerrel fogják használni.

„A. Borszem Jankó“ vegyudósai.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Rettegj Karácsonyi! Tengerészeti referensnek készülök. Már vettem is egy »Adria« akciát. (Ob er mich nebbich verstellen wird!)

— Nem akartuk megszavazni a bosnyák budgetet. De Kállay csellel élt. Előállott a bosnyák cigarettáival és kifüstölte bennünket a pozícióinkból. (Wenn sein Tabak nie stärker is...!)

— Engemet csak minden esztendőben beválasztanak a delegációba. Schiller javított kiadása: »A Mór megteszi kötelességét, a Mór maradhat.« (Schillerleben, da nutzt ka Waanen!)

— A zsidó kérdésben Mezey Ernőkének engedtem a szót. Ő még fiatal, inkább túl léphet a határon. Tudniilik az ercii határon. (Üch fühl müch wachsen!)

— Az ország méltán nincs megalégedve a szélsőbal antiszemita mozgalmával. Akciókat vár és frakciókat kap. (Üch fang an müer leud szu thun!)

— Aza sok holttest-látás már nem is hallucináció, hanem hullucináció, nem tekintve, hogy halluncinációnak is lehetne elnevezni. (Erholt!)

— Bismarck az ő Tyras kutyáját, Verhovayt az ő Didó kutyája tett híressé. (Bissig!)

— A botlás nem mindig azt jelenti, hogy botlás. (Noch bissiger!)

— Megint egy zenei nyavalya! A Niebelungensucht után a Parsifallsucht. (Wagner gesagt!)

— Ha akarom: az antiszemita azt is jelentheti, hogy szemtelen. (Ich will aber nie!)

Dr. Hombár Mihály

védbeszédeiből.

Bankjegy-csinálással vádolt Sulyka Gábor védenezem ügyének ezen tekintetes Törvényszék általi tárgyalása ellen a leghatározottabban tiltakozom, mert a sajtó útján elkövetett vétségek fölött az esküdtszék van hivatva itélni.

BOTRÁNYOK KRÓNIKÁJA.

Mikor Verhovayék örülnek,

Mikor meg a zsidók örülnek.

KATHEDRALI BÖLESSÉGEK

Járó beteg. Kérem alásson tanár ur, mikor ide jöttem, a sebem olyan kicsiny volt, hogy alig látszott; most három hónap óta járok ide és a sebem mindennap nagyobbodik.

Tanár. Maga is kicsike volt eleinte és csak azután lett nagy. (Szóról szóra.)

*

— Lajos idejében behunyt szemmel nézték a magyar főurak a török had bejöttét.

— Az eszkimók a czechal csontjaiból fa-gerendákat készítenek, melyeket házépítésre használnak.

— Látom, hogy megint sugnak.

— Az athénebeliek a tisztviselők választásánál figyelembe vették, hogy a jelölt, ha voltak szülei, miként bánt azokkal.

— Kimegyek a mezőre, szemléldöm, megnézem mint mosolyog a nefelejts, mint pislog rám ez a kis virág. Bemelegyek az erdőbe, hallgatom a fülemile énekét s nem kérdelem hogy fülemile-é az a ki énekel, vagy emberi csinál-

mány; csak azt vizsgálom, vonz-é vagy taszit?

— Ritka az a fejedelem, kinek fejét betölti a szent korona.

— Ne beszéljünk mint a szajkók előre, mert nem vagyunk káptalanok.

— Virág Benedek, pálos rendű szerzetes volt egy nagy erdő közepén, s itt az ő nemes, tisztult izlése folytán sok nagy gondolat veszett el.

— Zrinyi fogékony lelke a latin költők behatása folytán már korán kezdett verselni.

— A vakok a zongorázásban, czimbalmozásban az egyes billentyűk, hurok közti távolság eltalálásánál bámulatos szemmértéket tanisítanak.

— Lássák uraim, ez egy kitünő szer. Ettől önök mindenkor sikert várhatnak. Hatása t. i. az, hogy a fekélyeket a betegben terjedni nem engedi, miként egy pár nap múlva a 16. számú betegnél a bonczasztalon meggyőződni alkalmuk lesz.

— Az epilepsia uraim olyan nyavalya, mely ha fellép, szinlelt is lehet, mert érdekében lehet néha, hogy a katonaságtól megszabaduljon.

— Tudni kell az érettségi vizsgán, hogy az író körülbelül hol született.

NŐI DOKTOROK.

»Keck Bohuslava k. a. a zürichi egyetemen
gyakorló orvosi diplomát nyert.« (»Nmet.«)

— Mint gondol doktor nagysám, komoly baja van a feleségemnek?

— Itt én nem segíthetek... tessék fiatal orvosért küldeni!

— Hát az a doktor kisasszonyka a tüdőgyulladásból szerencsésen kirántott, a mint látom!

— Mit érek vele, mikor annál nagyobb bajt okozott... meggyújtotta a szívemet!

— Nagyságos doktorné tensasszony!... Roszul van a gazdám!... Tiszteli, gyünne el mindjárt!...

— Fialat a kend gazdája?

— Ha így hánykolódik, meg nem vizsgálhatom.

— Jaj!... bocsánat!... szörnyen csiklandós vagyok, ha női kéz nyúl hozzám.

Női doktorok.

— Igyál Abszi, és ne félj a macska-jajtól! Hisz ott lakik a szomszédokban az a herezig kis dr. Nápicz Vanda, a kinek a kedviért esténként bekáfolok, csakhogy másnap — érte küldhessek!*

* * *

— Tegnap egyik betege látogatásánál dr. Csipesz Aspasia asszony, ismert férfi-orvosnő, hirtelen rosszul lett. A páciensnek alig volt ideje kiugorni az ágyból, hogy ténynyel lássa megezáfolva azt a föltevést, hogy az orvosnők nemes ezéhe csak a jelené s nem egyszersmind a jövőé is. Az orvos asszony gycrmekével együtt »a körülményekhez képest« jól érzi magát.

Tetemre hívás.

(A »Bpesti Hírlap« vezérballadája a csongrádi hulláról.)

A CSONGRÁDI sötét Tiszában halva találták Solymosi Esztit. Huh!

Éj van. Sötét van. A hold süt. Rémes fényben ragyog a mész. Ki okozta iszonyu vesztit?

Ragyog a mész. Huh! Hullá hova mész? Föld kiveti, víz fölveti . . . és uszik Lefelé Mindig le

S a néma csendben iszonyú módon egy szörnyű hang követi. Szentelt sirját nem lelé, — »igazságért« kiált a mennyhez, a földhöz

Parasztgyilkosok nem tették. Ott a csizma. Lány, csizmába ne öltözz! Csizma . . . kettő nagy benne hamu . . . húzza le ez a vizek fenekére!

Por és hamu vogmuc. Csizma! . . . Ebben mindenki hisz ma. Fenekére . . . hinárba . . . Igy jár a ki árva Égre kiált a vére . . .

Hadd egyék meg a halak. Ki ne derüljön. Ne soha. Hol a bünös a szörnyű alak? . . .

Feje nincs. Legyen tetemre-hívás. Jöjjön a gyilkos apraja nagyja, — eszlári zsidó és mind a kagal! Csörgjön számukra bilincs.

Jöjjön elő hát Wahrmann a Móricz. Hullá a hullá . . . vesszen a pogány. Vagy tán vízbe fulla? Soha!

Vesze el más a Tisza mentén. Más soha senki. Uszik a hullá . . . le . . . ragyog. Meg a bünöst senki se menti. Döbbenet által szív-ere fagy. Sakter, az Eszti gyilkosa vagy! . . .

Néma éjen, fényes napon uszik a hullá. Fölveti a hullám. Fénylik a hullán iszonyu mész. Ki ezt tette mindenre kész . . .

Legyen tetemre hívás. Iszonyu, szörnyű, rémes. Vesszen a gyilkos mert nem erényes. Huh!

*

Távirat.

(Ugyanabban a lapban.)

A csongrádi hullá egy viselős asszonyé, ki másfél év előtt ölte magát a Tiszába. Az oltott mézről szóló mese alaptalan.

Sóhajkák.

— Egy boszniai szivarka bodrain ellebenti A. Gy. —

I.

Érzem, hogy mély keservemben
Fömön megöszül a skalp,
Kecssel ringó kengyelemben
Görcstül rándul meg a talp.

Ime most ez egyetlenben
Minden tisztelt kihalt . . .
Pedig fürdött kegyelmemben
Azelőtt egy falka Falk.

II.

Merengve nézem a minisztert
Mint harczol ő Szilágyival
És esendül bennem édes emlék:
Ah én is voltam fiatal!

Bodros volt fürtöm, karcuságom
Junóra emlékeztetett;
Mosolygó ajkam, arczom pirja,
S csengő szóm mindenek felett.

Ha szólni láttak, összesúgtak
Az emberek: „nézd im, ez ő!”
És most, ha szólok, rám se néznek
Én édes szép korom, àdieu!

III.

Alkottam fényes, elmés sereget
Minden egy tagja bámult, szeretett.

A hon reménye volt ez a sereg —
Mind csupa művelt, pompás, hü gyerek.

S hol vannak ők ma? — Dóczy kálnokiz,
Falknak szavában éles, álnok iz

Rákosi — mondják — immár megtagad . . .
Ó vége, vége! Hol a régi had!

Piros arcz, karcuság, bodros hajak,
Csengő szó, finom mosolygó ajak . . .

Ezt münton mind visszanyerhetem,
De soha többé pompás seregem.

IV.

Bánom is én már, főzzön le Szilágyi!
Mind füstbe mentek szívem tiszta vágyi.

Letűnt a nap, sok azt is elfeledte,
Hogy fényle — s napi rendre tér felette.

Pedig be szép volt, a mig ragyoga . . .
Fölkél-e még, vagy többé tán soha!

Csak hagyjátok rikántoskodni Falkot,
S emeljetek számomra katafalkot.

FÖRMEDVÉNY.

Turini remetéző nagy szám-üzött, mit cselekedtél?

Szeplőtelen hazafiságod tükörének leplét bepiszkitád sakteri pártfogolással.

Kábitón iszonyú!

Kedvesb szemeidben a zsidóság vereshagymaisága, mint a fényes igazság verhovaysága? A te fülednek az újvájgesrien zengőbb, mint a verhavaygesrien? Orrodnak kedvesebb a semita bűz, mint

az antisemita tűz? Ez engem kétségbesésbe üz és szét-tép minden köteléket, mely hozzád fűz.

Hadur veled, nagy honfi!

Én téged elhagylak.

Utaink eltérnek. A tied az álszabadelvűségnek sakterkések hegyeitől villogó sötét odvaiba visz — az enyém a te nálad is hatalmasabb igazság felé.

Te már nem érted meg nemzetedet, túléted, lejártad magadat és én hódoló imadattól csörgedező szívvvel rontom le tentrónodat enszivemben.

A kagál megnyergelt!

A maczesz megigézett!

A sakterek megbüvöltek!

Az Alliance izraélite universelle mérges lehelletével megmételyezett.

Turin nem Mekka többé, hanem Jeruzsálem. Nem Jeruzsálem, hanem a Ghetto.

Ghetto, ghetto — a fene meghetto!

Síratlak zokogva, leroskadt oszlop, megcsontult piramis.

Oda vagy!

Átadlak tehát multadnak és birtokomba veszem az általad elhagyott hazát.

Kis Kossuth tulnötte a nagyot, fiu az apát. Megtagadlak. Ne csudálkozzál, ha ezentul csak kosutnak foglak szedetni, egy s-sel s h nélkül. Tenekartad így.

— Dido, mitheulen!

FÜLETLEN GOMBOK.

Nőemancipatio.

— Panorama futuralis. —

— Szeretsz-é engem, Ilka, oly igaz, oly hévvel, mint én tégedet?!

— Uram, a köztünk fennálló vonzódás a reciprocitás szigorú elvei szerint bíralandó meg. Ha én, téve tagadva, majdan önnél méltóbb férfit lelek, akivel a természet — ez egyedüli isten — által belénk oltott ösztönt beható megfigyelés és tanulmány tárgyává tehetem, nem fogok késmi önt túl ideális, avult nézeteivel a modern kor domináló bölcsészetére utasítani, melynek jelszava: »materialismus.« Ön, ugy látszik, igen t. nagypapája bibliothékájából Kniggét találta elolvasni. Fialat barátom, magának egy kis Zola kell! Adieu!

Régiségek.

Tószögi lelet.

(Beküldi: Torma Zsófia.)

*

Pusztaszeri lelet.

(Meglelte és kitalálta: G—cs B—k.)

Herr Dr. Weddigen a magyar irodalomról.

MAGYAR irodalom a németnek egyik dialektusát képezi. Eredeti formái nincsenek. Lyrai költeményei versek, mint a mieink; drámája párbeszédekből állanak, mint a mieink époszai énekekre és regényei fejezetekre, sőt kötetekre is oszlanak, épen mint a mieink. Legnagyobb költőjük Petőfi (helyesen Petersen), ki Körner Theodor és Kertbeny hazafias költeményeit ültette át. Arany (Goldner) János Toldi (Schedel) János athléta tetteit énekelte meg Kolbenheyer fordításában. Edelsheim-Gyulai Pál naturalizált osztrák ezredes mint költő és kritikus határozott germanizátori szerepet visz. Csikós Gergely spanyol vígjátékokat fordít Donner Aristophaneséből. A Kleindörfer-Gesellschaft (Kisfaludy-Társaság) kizárólag a német költők műveinek átültetésére alapított Kleindörfer Károly Sándor költő által. Jakob Moor most a legnagyobb regényíró, ki »A jövő század regénye« cím alatt Eötvös (Goldzieher) Ignáz báró »Die Ideen des 19. Jahrhunderts« című regényét adaptálta. Ő különben csak Jósika (Kis József—Josef Klein) nyomdokain jár, ki »Abafi« (Aigner) regényében a magyar könyvészetet romantizálta, persze a lipcei Börsenblatt nyomán. Jeles költők továbbá: Martin Roth, ki Albert Lindner »Bluthochzeit« című tragédiáját »Vérnász« cím alatt szinpadra hozta; Josef Söldner (Katona), Grillparzer »Bancbanus«-ának fordítója; Johann Sachs (Erdélyi), a német közmondások gyűjtője; Gregor Zuckermann (Czuczor) karthausi szerzetes, ki »A Karthausi« cím alatt saját életrajzát írta meg hexameterekben; Kolomau Michsatt, a palóczdalok szerzője; gróf Zrinyi Miklós, ki Körner »Zrinyi«-jét fordította le jambusokban; Franz Kazinczy, kitől a »deák«-nak nevezett köpönyeg nevét nyerte; Rákóczy Jenő, kinek indulója Arndts »Vorwärts«-jének legjobb utánzata, stb. stb. És ime, ez az oka annak is, hogy a magyar költőket nem lehet németre lefordítani (a magyarok örökös panasza!) Hisz minek fordítanak, ha ugyis onnan vannak fordítva? A nagy rejtélynek e megfejtése oly egyszerű, hogy Columbus tojása hozzáképest záp volt.

— Omnibusz stílus. —
Hirdetés!

Melyet köztudomásra hozatik hogy ugy a városligetben társaskocsikat járató iparüzők az álomási helyről minden 10 percz legalább is egy kocsit habár azon még csak egy személy foglalt volna is helyet megindítani tartoznak és hogy ezen rendszabál á t h g a i a rendőrközegek utasítva vannak.

Thóisz, Elek
főkapitán.

*

Számola

a János-templomban végzett munkákról.

	frt.	kr.
1. A tizparancsolatot kijavítani.....	1	24
2. A nagy köröszton az egyik latornak uj orrot faragtam.	1	12
3. Pontius Pilátust szépitettem, uj sapkát kapott, elejét kiigazitottam.....	3	22
4. Gábor angyalnak friss tollak, az elsőket megaranyoztam	2	36
5. Kaifás főpapot háromszor befesteni.....	4	10
6. Péternek uj bajszot és lábujjakat, a kakasnak uj taréjt	2	20
7. Az eget nagyobbra csinálni, uj csillagokat beleigazitani	1	85
9. A lángokat a pokolban hosszabbra festeni, 3 lelket fel-frissíteni.....	2	80
9. Judásnak pénzét megezüstözni.....	3	25
10. Mózsésnek nagyobb tekintélyt adtam, — Áront — ki volt lukadva — ujra kékítettem.....	2	10
11. Szent Magdolnát kiigazitottam, frissebb lábakat neki..	1	75
12. Az utolsó ítéletet megröviditettem, rámaját bemázoltam firnaisszal.....	2	95
13. Szűz Szuzsannának uj fürdő, — a füleit kitágítottam..	1	25
14. Az aranyborju fejét ujra elkészitettem, farka is hibázott	4	12
15. A vörös tengert (egészen piszkos volt) kitisztítottam, hullámokat többet.....	3	80
16. Vak Tóbiásnak szemébe uj fecskeganét, szakállát hosszabbra.....	2	18
17. Putiphár üngjét, vörös volt, kifehérittettem, Józsefnek más szemek.....	3	40
18. Illés proféta kocsijába uj kerekeket, az utat az égbe kijavítani.....	1	85
18. Szt. György ránczeit egyformábbra festeni, sárkánynak két hegyes farkot.....	5	—
20. Erzsébetet pirosabbra lakérozni.....	2	15
Összesen	52	69

Cs. Gy.

városi templomfestő.

*

— Dr. Havassy Rezső »Ritter Károly öszzehasonlító földrajza« cz. munkájának 7-dik lapján. —
»Ritter a kártyákat tartotta a földrajzi tudomány legkitűnőbb forrásainak.«

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

R. E. A javának hasznát vettük. — S. E. Megrajzoltatjuk. — P. T. A hír nem fordult elő a lapokban s így a hozzáfűzött elmésségek kárba veszttek. — ??

Nevezetes fölfedezés. Verhovay a lapja szerkesztői részében ugyancsak megdeklínálja Herschko Dávidot — s a 4-ik oldalon közli Herschko Gábornak butor-hirdetését. Nyilván ezt is pénzért. — **Blk.** Sorba jő. Különbén ugy látszik, földkostolonak tart minket. Kijelentjük tehát szivesen, hogy a levelében foglalt földbirtokoska primae classis. — „Kis reporter.“ Ha igazán reporter ön, tudhatná, hogy isztességes lap nem figuráz magándolgokkal. — **Avr.** Későn érkezett. — **F. D.** Az egyiket itt fogtuk. — **Czgli.** Csaknem mindnyája bevált. Folytassa. — **T. D.** Áruczikkei mellett ám zörögjön R. V. ur. De azt ne várja, hogy elménczkedhetném reklámjairól lapunkban megemlékezzünk. — **B. J.** Hires legény lehet az a R. H. ur, a ki hangszer nélkül távolit el terhes tyukszemeket. Különbén tudunkkal a fővárosi tyukszemészek sem trombitálnak operáció közben. Csak előtte és utána a lapokban. Vagy az a hangszer »instrumentumot« jelent? — **S. P.** Apródonkint bekebelezetnek. A rajzra nézve elég egy plajbász-vázlat is. A nyomatékos műmelléklet nagy derűtséget okozott. — **Simi.** Gyenge. — **Rókafü.** Se nem alkalmi, se nem elmés, se jól nincs verselve.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.